

स्तथा । तत्सुतो गौतमो बभूवुः शिष्यः सब्रह्मचारिणः”
था० वचने बभूवुपदेन एतेषामात्मबभूवूनां पितृमातृबभूवू-
नाञ्च ग्रहणम् । आत्मबान्धवाद्योऽप्यत्र । ४ आत्मनि च
“आत्मैव ह्यात्मनो बभूवुरात्मैव रिपुरात्मनः” इत्युक्तेरात्मन-
एव आत्मोपकारज्ञानसाधनत्वेन बभूवुत्वात्तथात्वम् ।

आत्मभू पु० आत्मनो मनसो देहात् वा भवति भू-क्तिप् ५ त० ।
मनोभवे १ कामे देहभवे २ पुत्रे ३ कन्यायां ४ बुद्धौ च स्त्री ।
आत्मनैव भवति भू-क्तिप् । ५ ईश्वरे पु० स हि “ब्रह्म स्यां
प्रजायेयेति” ईश्वरपूर्यकं सृज्यवस्त्राकारेण विवर्तनात्
तथा । “सर्वज्ञस्त्वमविज्ञातः सर्वयोनिस्त्वमात्मभूः” रघुः
“आत्मभूरवरजाखिलप्रजः” इति माघः ईशिवे ७ विष्णौ च
परमेश्वराभेदात्तयोस्तथात्वम् । आत्मनः ब्रह्मणः भवति
भू-क्तिप् । आदिजीवे ईश्वरख्यगमे “यो वै ब्राह्मणं
विदधाति पूज्यम्” इति श्रुत्या “यः सर्वज्ञः सर्वविद्यस्य
ज्ञानमयं तपः । तस्मादेतत् ब्रह्म नाम रूपपद्मञ्च
जायते इति” श्रुत्या च चतुर्मुखस्यात्मजन्यत्वोक्तस्य
तथात्वम् ब्रह्मेति लीवं ह्यन्द्सम् “यसामनन्त्यात्मभुवोऽपि
कारणम्” “वचस्यवसिते तस्मिन् ससर्ज गिरमात्मभूः”
कुमा० अच् आत्मनो भवति भू-अच् ५ त० । आत्म-
भवादयोऽप्युक्ताः ३ ।

आत्मभूत लि० आत्मनो देहात् मनसो वा भूतः । तदुजे १ पुत्रे
मनोभवे २ कामे च । ३ कन्यायां ४ बुद्धौ च स्त्री ५ मनो-
जन्यमात्रे लि० । अनात्मा आत्मा भूतः अग्रेया० कर्म० ।
अनात्मनि आत्मरूपेण भवितरि ईदेहादौ लि० “आत्मभू-
तानीन्द्रियाणीति शा० भा० । ७ अहुकूले सेवकभेदे च ।
“तत्त्वात्मभूतैः कालज्ञैरहायैः परिचारकैः” मनुः ।

आत्मभूय न० आत्मनो भावः भू-भावे क्यप् ६ त० । आ-
त्मत्वे ब्रह्मरूपे “आत्मभूयाय कल्पते” पुरा० ।

आत्ममय लि० आत्मात्मकः आत्मन्+मयट् । आत्मस्वरूपा-
पद्मे “सर्वमात्ममयं जगत्” पुरा० स्त्रियां ङीप्

आत्ममानिन् लि० आत्मानसृक्पक्षेण मन्यते मन-णिनि
ईत० । १ आत्मोत्कर्षाभिमानिनि गर्विन्ते २ सर्वभूतेषु
आत्मत्वेन ज्ञातरि च स्त्रियां ङीप् ।

आत्ममूर्त्ति पु० आत्मनो मूर्त्तिरिव मूर्त्तिरस्य । १ भ्रातरि
तस्य एकदेहोत्पन्नत्वेन, “भ्राता खोमूर्त्तिरात्मनः”
इति मनुना भ्रातृः स्वहृत्स्यमूर्त्तित्वोक्तेश्च तथात्वम् ।
ईत० । वेदान्तिमते आत्मनः स्वरूपे २ चैतन्यादौ न्याय-
मते ३ कर्तृत्वादौ च स्त्री ।

आत्ममूली स्त्री आत्मैव रक्षणे मूलमस्याः दुःस्पर्शतयेतर मर्द्द-
नतः स्वस्य स्वयं रक्षणात् गौ० ङीप् । १ इतरालभालतायाम् ।
आत्मा परमात्मा मूलं यस्य । २ जगति न० । तस्यात्मप्रभ-
वत्वात् तथात्वम् “ब्रह्म खानिलतेजांसि जलं भूञ्चेति धातवः!
इमे लोका एष चात्मा तस्माच्च सचराचरम् ! गृह्णन् चक्र-
संयोगात् कुम्भकारो यथा घटम् । करोति त्वण्घट्टकाष्ठं
गृहं वा गृहकारकः । हेममात्रसपादाय रूप्यं वा हेम-
कारकः । निजलालासमायोगात् कोशं वा कोशकारकः ।
कारणान्येवमादाय तासुतास्त्रिह योनिषु । सृजत्या-
त्मानमात्मा च संहृत्य करणानि च” या० सुतावात्मनो
भूतघट्टिमभिधाय अनतिदूरे “सहसात्मा मया योव
आदिदेव उदाहृतः । सुखबाहूरुपज्जाःस्युस्तस्य वर्या
यथाक्रमम् । पृथिवी पादतस्तस्य शिरसोद्यौरजायत ।
नस्तःप्राणा दिशः” इत्युक्तेः जगतामात्ममूलत्वात्तथात्वम्
“आत्ममूलमिदं सर्वमात्मन्येव प्रलीयते” इति पुरा० ।

आत्मम्भरि लि० आत्मानं विभर्त्ति भू-खि सुम् च ङप् ० स० ।
खोदरमात्रपूरके देवातिथ्यनादरणेन आत्मपोषकत्वात्तस्य
तथात्वम् “आत्मम्भरिस्त्व” पिशितैर्नराणाम्” भट्टिः ।
“यथा तत्रात्मम्भरयोःकल्याणाद्यासङ्गत्वात् प्राणादयः
न तथात्मम्भरिर्मुख्यः प्राणः किन्तु सर्वार्थः, कथमित्युच्यते
तेन मुख्येन यदन्नाति यत्पिबति लोकस्तेनाशितेन पीतेन
चेतरान् प्राणादीन् प्रतिपालयति” छा० उ० भा० ।

आत्मयाजिन् आत्मानं ब्रह्मरूपेण कर्मकरणादिकं भावयन्
यजते यज-णिनि । “ब्रह्मार्पणं ब्रह्म हविर्ब्रह्माग्नौ
ब्रह्मणा हुतम्” इत्युक्तेरुपभावनया ज्योतिषोमादिक-
कर्मकर्त्तरि आरूढौ ब्रह्मनिष्ठे १ कर्मयोगिनि “सर्वभूतेषु
चात्मानं सर्वभूतानि चात्मनि । सभं पश्यन्नात्मयाजी स्वा-
राज्यमधिगच्छतीति” मनूक्ते आत्मतया २ सर्वभूतदर्शिनि च

आत्मयोनि पु० आत्मा योनिरस्य । १ चतुर्मुखे ब्रह्मणि २ शिवे
३ मनोभवे “प्रहर्त्तुमभ्युद्यतमात्मयोनिम्” कुमा० । ४ विष्णौ
च “आत्मयोनिः स्वयं ज्ञाता” विष्णु स० । आत्मैव योनि
रूपादानकारणं नान्यदिति भाष्योक्तेः विष्णौ स्त्रीत्वमपि ।
आत्मरक्षा स्त्री आत्मन एव रक्षा यस्याः । १ इन्द्रवारुणीष्टके
ईत० । आत्मनो रक्षा । २ शास्त्रोक्ते विघ्नकर्त्तृभ्य आत्मनो
रक्षणे च “आत्मरक्षायां जपे विनियोगः” सभ्याप्रयोगः ।

आत्मराम पु० आत्मनि रमते संज्ञायां कर्त्तरि घञ् । आत्म-
ज्ञानमात्रेण तप्ते योगीन्द्रे ।

आत्मलक्ष्मी पु० आत्मनोलाभः । आत्मनो यथास्वरूपज्ञानेन